

Напечатенитѣ екзамплери отъ драгоцѣнното туй издание донесли и предали на святия синодъ въ Петербургъ. Монарха не успѣлъ да разпространи както трѣбва и както желалъ чрезъ нови издания библията; отиванието му въ Персія, многото работи следъ завръщанието му и послѣ слѣдъ туй и самата му смъртъ — му възпрепятствували да тури въ дѣйствиe не само туй си намѣрение, но и още много велики дѣла.

Както и да е туй издание на библията ще остане въ вѣчно съхранение; между руския народъ то е забѣлѣжително не само по чистотата и красотата на печата, но още и по драгоцѣнността си; то е една память за великия издатель; тазъ библиа вѣчно ще са съхранява въ рускитѣ библиотеки.

50.

Земледѣлието.

Въ время на пхтуванието си, госиодаря много често са спиралъ на пхтя, излазялъ изъ колата и отивалъ въ полето при селескитѣ работници, разговарялъ са съ тѣхъ и гледалъ какъ работятъ. Много често тоже скривалъ името и сана си, ходилъ въ селескитѣ домове и колиби, разгледвалъ жилищата имъ, полскитѣ имъ орджия и всичкитѣ имъ домашни и хозайственни учреждения; рисувалъ много отъ тѣзъ орджия и всичко белѣжилъ и описвалъ въ записната си книжка която ималъ всѣкога съ себе си. Особено той намѣрвалъ свободенъ часъ да прави туй въ времето когато промѣнвали конѣтъ по станциитѣ.

Когато са завършалъ отъ Парижъ, Петъръ съгледалъ близо до едно село челоувѣкъ работящъ въ